

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 7732/19
Josip HERCEZI
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 30. siječnja 2024.
u odboru u sastavu:

Pauliine Koskelo, *predsjednica*,
Lorraine Schembri Orland,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika Odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 7732/19) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski
državljanin g. Josip Hercezi („podnositelj zahtjeva”), rođen 1955. godine i
živi u Zagrebu i kojeg je zastupala gđa B. Musulin, odvjetnica iz Zagreba,
podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i
temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 30. siječnja 2019.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala
njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o zahtjevu,
očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na navodnu diskriminaciju podnositelja zahtjeva
zbog njegove invalidnosti u vezi s primjenom domaćeg radnog
zakonodavstva.

2. Podnositelj je zadobio ozljedu na radu 2007.

3. Godine 2010. upravna tijela utvrdila su da je kod podnositelja nastala
opća nesposobnost za rad te su mu priznala pravo na invalidsku mirovinu. Po
primitku pravomoćnog rješenja upravnih tijela, radni odnos podnositelja
zahtjeva prestao je *ex lege*. U skladu s odredbama kolektivnog ugovora

poslodavca primio je otpremninu u iznosu od 8.000,00 hrvatskih kuna (HRK; približno 1.100,00 eura (EUR)). Godine 2012. osiguravajuće društvo poslodavca podnositelju je isplatilo i otprilike 120.000,00 kuna (približno 16.000,00 eura) na ime naknade štete pretrpljene kao posljedica ozljede na radu.

4. Mjerodavnom odredbom Zakona o radu koji je bio na snazi u relevantno vrijeme bilo je predviđeno da radnik koji je pretrpio ozljedu na radu, a koji nakon završenog liječenja i oporavka ne bude vraćen na rad, ima pravo na otpremninu najmanje u dvostrukom iznosu od iznosa koji bi mu inače pripadao. Na temelju te odredbe podnositelj je pokrenuo parnični postupak protiv bivšeg poslodavca (trgovačkog društva) tražeći isplatu razlike u otpremnini u iznosu od otprilike 95.000,00 kuna (približno 12.600,00 eura).

5. Domaći sudovi odbili su podnositeljev zahtjev utvrdivši da je odredba Zakona o radu na koju se pozvao primjenjiva samo na one radnike koji su pretrpjeli djelomični gubitak radne sposobnosti (profesionalna nesposobnost za rad) i koji su dobili otkaz jer im se nije moglo ponuditi drukčije radno mjesto koje odgovara njihovim fizičkim ograničenjima. Isto tako, prema mišljenju domaćih sudova, cilj dotične odredbe bio je zaštititi radnike čija je mogućnost pronalaska novog zaposlenja zbog tjelesnog oštećenja bila ograničena u usporedbi sa zdravim radnicima. Konačnu domaću odluku u tom postupku donio je Ustavni sud 10. listopada 2018.

6. Nakon toga, 2022. domaći sudovi prihvatili su podnositeljev tužbeni zahtjev za naknadu štete u iznosu od otprilike 90.000,00 kuna (približno 12.000,00 eura) na ime razlike između invalidske mirovine koju je primao i plaće koju bi primao da je mogao raditi do datuma umirovljenja.

7. Podnositelj zahtjeva prigovorio je, pozivajući se na članak 14. Konvencije u vezi s člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju kao i na temelju članka 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju, da je bio diskriminiran zbog svoje invalidnosti. Konkretno, naveo je da su ga, ne dosudivši mu dvostruku otpremninu, domaći sudovi stavili u nepovoljniji položaj u usporedbi s radnicima koji su pretrpjeli manji stupanj zdravstvenog oštećenja.

OCJENA SUDA

8. Podnositelj zahtjeva preminuo je 20. lipnja 2021. Dana 22. prosinca 2022. njegova supruga izrazila je želju da ustraje u zahtjevu u njegovo ime, čemu se Vlada usprotivila.

9. U skladu sa svojom dobro utvrđenom sudskom praksom o tom pitanju (vidi *Mile Novaković protiv Hrvatske*, br. 73544/14, stavci 33. – 34., 17. prosinca 2020., s daljnjim upućivanjima), Sud smatra da podnositeljeva supruga kao njegova nasljednica ima aktivnu legitimaciju da nastavi postupak umjesto podnositelja zahtjeva te odbacuje prigovor Vlade u tom pogledu.

10. S druge strane, Sud ne smatra potrebnim ispitati preostale prigovore Vlade povezane s primjenjivošću članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju ili s iscrpljivanjem domaćih pravnih sredstava jer je ovaj predmet u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

11. Podnositelj zahtjeva pozvao se na članak 14. Konvencije u vezi s člankom 1. Protokola br. 1 i članak 1. Protokola br. 12. Kao gospodar karakterizacije koja se u domaćem pravu daje činjenicama predmeta (vidi, primjerice, *Radomilja i drugi protiv Hrvatske* [VV], br. 37685/10 i 22768/12, stavci 114. i 126., 20. ožujka 2018.), Sud smatra da se podnositeljev prigovor treba ispitati na temelju članka 14. u vezi s člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

12. Opća načela o diskriminaciji u kontekstu socijalne politike države sažeta su, *inter alia*, u predmetu *Milivojević protiv Srbije* ((odl.), br. 11944/16, stavci 26. – 30., 5. srpnja 2022.).

13. U ovom predmetu podnositelj zahtjeva nastojao je usporediti sebe, osobu koja je potpuno nesposobna za rad i prima invalidsku mirovinu, s radnicima čija je radna sposobnost bila djelomično smanjena te su ih poslodavci morali otpustiti jer im više nisu mogli ponuditi odgovarajuće radno mjesto. I prema stajalištu domaćih sudova i prema navodima Vlade, cilj dotične odredbe bio je zaštititi potonju skupinu radnika i osigurati naknadu takvim radnicima koji su nužno bili suočeni s nesigurnošću i potencijalno dugotrajnim razdobljima nezaposlenosti potrebnima da pronađu odgovarajuće novo zaposlenje (vidi stavak 5. ove odluke). Sud ne smatra da je takvo tumačenje od strane domaćih sudova domaćeg pravnog okvira primijenjenog u ovom predmetu proizvoljno ili očigledno nerazumno.

14. Sud dalje primjećuje da u ovom predmetu podnositelj zahtjeva nije bio suočen s takvom nesigurnošću. Nakon ozljede na radu primao je plaću do 2010. kada mu je radni odnos prestao *ex lege*, i počeo je primati invalidsku mirovinu. Štoviše, iz spisa predmeta proizlazi da je primio i skromnu otpremninu od poslodavca, kao i naknadu štete od osiguravajućeg društva za pretrpljenu ozljedu na radu (vidi stavak 3 ove odluke).

15. Osim toga, Sud pridaje značajnu važnost činjenici da je podnositelju zahtjeva dosuđena i naknada štete kojom mu je nadoknađena razlika između njegove invalidske mirovine i plaće koju bi primao da je mogao ostati na radnome mjestu (vidi stavak 6 ove odluke).

16. U svjetlu gore navedenog, Sud smatra da podnositelj zahtjeva nije uspio dokazati da je bio u relevantno sličnom ili analognom položaju skupini s kojom se nastojao usporediti (vidi stavak 12 ove odluke).

17. Iz toga proizlazi da su prigovori izneseni u ovom zahtjevu očigledno neosnovani u smislu članka 35. stavka 3. i moraju se odbaciti na temelju članka 35. stavka 4. Konvencije.

ODLUKA HERCEZI protiv HRVATSKE

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 22. veljače 2024.

Dorothee von Arnim
Zamjenica tajnika

Pauliine Koskelo
Predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 21/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524